

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΤΡΙΩΝ
ΘΑΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τη Επιμελείᾳ Επιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Ι. Μ. Δερβέρη διευθυνόντες.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000

ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ

Συνεζητήθη καὶ ἐν τῷ καθημερινῷ τύπῳ, μεγαλοφω-
νότερον μάλιστα, τὸ ζήτημα, ὅπερ ἀπὸ καιροῦ καὶ ἐπα-
νειλημένως ἐμελετήσαμεν, λαβόντες μὲν ἀφορμὴν ἐκ τῶν
κατὰ τὸν πόλεμον ἐθνικῶν ἐράνων, θεωροῦντες δὲ ἐπικαι-
ροτάτην τὴν ἐπὶ τούτου διαφώτισιν τοῦ ἑλληνικοῦ καινοῦ.

Ἀπὸ φύσεως καὶ ἀνατροφῆς ἐξαιρέτως τιμῶν τὰς
πρὸς τὴν πατρίδα ὑπηρεσίας ὁ ἑλληνικὸς λαός, χαράσει
ἀνεξάλειπτα ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τῇ μνήμῃ τὰ δνόματα
ἐκείνων, οἵτινες διεκρίθησαν ἐπὶ θυσίαις αἵματος καὶ χρή-
ματος, ἢ διὰ τῆς πολιτείας καὶ τῶν ἔργων τῶν ἐτίμη-
σαν τὴν ἐκθρέψαν αὐτοὺς χώραν. Ἀποκαλέσας δὲ
ἀριστεῖς τοὺς τοιούτους ἐμόρφωσεν ἐξ αὐτῶν τάξιν ἰδίαν,
ἣν οὐδὲν μὲν συγκεκριμένον ἐμβλημα διακρίνει, ἀλλ' ἣν
περιβάλλει δι' αἴγλης ἢ πάνδημος ἀγάπη καὶ τὸ βαθύ-
τατον σέβας. Ἐκ τῆς τοιαύτης αἴγλης, ἀπὸ τῆς πα-
λαιστάτης ἐποχῆς μέχρι τῆς σήμερον, ἀκτινοβολοῦν καὶ
ἀπηθανατίσθησαν τὰ δνόματα τῶν σοφῶν, τῶν μαρτύ-
ρων, τῶν ἡρώων, τῶν εὐεργετῶν καὶ παντὸς εἴτε ἐν
πολέμῳ εἴτε ἐν εἰρήνῃ συνετέλεσαντος, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν
δυνάμεων τοῦ ὅπως ὑψωθῇ ἐν τῇ παγκοσμίᾳ ἐκτιμήσει
ἡ ἑλληνικὴ πατρίς.

Τοιαύτην ἀριστοκρατικὴν τάξιν διὰ πανδήμου βοῆς
κηρυττομένην καὶ στέργει καὶ γεραίρει ὁ ἡμέτερος λαός,
πᾶσα δὲ ἄλλη αὐτόκλητος καὶ αὐτοδιόριστος, λάμπει
μὲν ἐπὶ βραχὺ ὥς τὰ διὰ ψευδοχρύσου ἐπηλειμμένα ἀν-
τικείμενα, ἀλλὰ ἡ κίβδηλος λάμψις τῆς προκαλεῖ μόνον
τοῦ βλέμματος τὴν ἱλαρότητα καὶ τῶν στομάτων τὸ
σκῶμμα.

Τὴν λυδίαν λίθον δὲ τῆς δοκιμῆς τοῦ ἀληθινοῦ χρυ-
σοῦ παρουσιάζουσι τὰ μεγάλα τῆς πατρίδος γεγονότα.
Πρὸ τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως, ἐπὶ παραδείγματι, θὰ
ὑπῆρχον βεβαίως καὶ τότε ψευδοχρυσωμένοι ἀρχοντίσκοι
ὧν ἡ λάμψις ἐσβέσθη καὶ ἐλησμονήθη μόλις ἀνέτειλον,
ὥς ἀστέρες πρώτου μεγέθους, οἱ ἀληθινοὶ ἀρχοντες καὶ
ἀριστεῖς τοῦ ἡρώισμου καὶ τῶν θυσιῶν. Καὶ πρὸ τῶν
τελευταίων ἐνδόξεων πολέμων μας ὑπῆρχον πράγματι
ἀσήμαντοί τινες, ἀλληλοθαυμάζοντες τὰ χρυσόχαρτα
δι' ὧν ἦσαν περιβεβλημένοι. Ἀλλ' ἤλθεν ἡ ὥρα τῆς
δοκιμασίας καὶ οὔτε ἦσαν παρσκευασμένοι οὔτε ἦσαν
κατεσκευασμένοι διὰ τὴν ὑποστῶσιν. Τώρα καὶ οἱ
πρὸς καιρὸν πλανηθέντες ἐκ τῆς ψευδοῦς λάμψεως τῶν
παρέρχονται πρὸ αὐτῶν ἀδιάφοροι καὶ ἀμνηστικοί, διότι
τὰ βλέμματα καὶ τὸν σεβασμὸν προστελκούν οἱ ἀνατεί-
λαντες ἀριστεῖς, οἱ ἀληθεῖς ἀριστοκράται, οἵτινες εἴτε
διὰ μόχθων καὶ ἀγῶνων πνευματικῶν παρσκευάσαν
εἴτε διὰ θυσιῶν αἵματος καὶ χρήματος συνετέλεσαν καὶ
ἐπεσφράγισαν τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ τοῦ Τυροφάγου.

(Ματθαίου 6. 14—31).

Κείμενον

Εἶπεν ὁ Κύριος· ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις ¹ τὰ
παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει καὶ ὑμῖν ὁ Πατὴρ ὑμῶν
ὁ οὐράνιος· ἐὰν δὲ μὴ ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ πα-
ραπτώματα αὐτῶν, οὐδὲ ὁ πατὴρ ὑμῶν ἀφήσει τὰ πα-
ραπτώματα ὑμῶν. ὅταν δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε
ὥσπερ οἱ ὑποκριταὶ σκυθρωποὶ ². ἀφανίζουσι γὰρ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύ-
οντες· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐ-
τῶν ³. σὺ δὲ νηστεύων ἀλειψαί σου ⁴ τὴν κεφαλὴν, καὶ
τὸ πρόσωπόν σου νίψαι, ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις
νηστεύων, ἀλλὰ τῷ Πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ ⁵· καὶ
ὁ Πατὴρ σου ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ ἀποδώσει σοι ἐν
τῷ φανερῷ. μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς
γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρώσις ⁶ ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέ-
πται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσιν· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν
θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς, οὔτε βρώσις
ἀφανίζει· καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέ-
πτουσιν· ὅπου γὰρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται
καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

Σημειώσεις.

1) Τὰ παραπτώματα, πᾶσα πλάνη, πᾶν σφάλμα ἢ
ἀμαρτήμα. 2) Ἀφανίζουσι· καταστρέφουσι τὸ πρόσωπον θέ-
λοντες νὰ φαίνονται καταβεβλημένοι καὶ περίλυποι ἐκ τῆς δῆθεν
νηστείας. 3) Ἀμὴν λέγω... τὸν μισθὸν αὐτῶν =
ἔχουσιν ἤδη οὗτοι λάβῃ ἐντελῶς τὸν μισθὸν αὐτῶν, ἥτοι τὴν δόξαν
τῶν ἀνθρώπων τὴν ὅποιαν ἐπιδιώκουσιν. 4) Ἀλειψαί
σου... νίψαι. Ὁ χριστιανὸς ὀφείλει νὰ πράττῃ τὰ ἀντίθετα
τῶν ὑποκριτῶν, ἥτοι νὰ προσπαθῇ παντὶ τρόπῳ ν' ἀποκρύπτεται
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων νηστεύων, ἀλειφὼν τὴν κεφαλὴν καὶ νίπτων τὸ
πρόσωπον καὶ παρουσιάζοντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους οὐχὶ ὡς ἐκ τοῦ
ὕπνου ἐξεγερμένους, ἀλλὰ φαίρους καὶ καθαροὺς. 5) Τῷ ἐν τῷ
κρυπτῷ = τῷ βλέποντι ἐν τῷ κρυπτῷ. ὅπου ὁ οὐρανοὺς ἄλλου
ἀδυνατεῖ νὰ διεισδύσῃ. 6) Σὴς καὶ βρώσις = σῆς = ὁ σκόρος,
βρώσις = σῆψις, φθορά. Τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἔξωθεν ἐπερχομένην φθο-
ρὰν τὸ δὲ τὴν ἐσωθεν. 7) Διορύσσουσιν = διατροπῶσι τοὺς
τοίχους.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ

Ἐκ τῆς πρὸς Ρωμαίους κερ. γ' 11 καὶ δ' 1.

Καθ' ἁπάσας τὰς περιόδους τῆς ἀνθρωπότητος μάλλον
ἢ ἥττον αἱ ἔρεται καὶ ὁ προορισμὸς ἐν γένει τοῦ ἀνθρώπου
παρημελήθη εἴτε γενικῶς εἴτε μερικῶς. Ἡ ἰδέα ὅμως τοῦ
προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπεσκοπίσθη
τόσον ὅσον κατὰ τοὺς πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Χριστιανισ-
μοῦ χρόνους, καθ' οὓς οὐ μόνον παρημελήθησαν αἱ ἀρμό-
ζουσαι τῷ ἀνθρώπῳ ὡς λογικῷ ὄντι ἔρεται, ἀλλὰ καὶ ἐ-

θεωρήθη ως ο κύριος σκοπός και μόνος προορισμός αυτού ή εξυπηρέτησις μόνον των όρμών και παθών του υλικού σώματος. Το πνεύμα του ανθρώπου έχρησίμευε τότε, μόνον προς επινόησιν όργίων και απολαύσεων του σώματος και των αισθήσεων ή δέ όλη ζωή των ανθρώπων ήτο διεστραμμένη. Ότε λοιπόν ήλθεν ο Χριστιανισμός, το φώς το άληθινόν οι πιστεύοντες εις αυτόν μετέβαινον από του σκότους εις το φώς έφ' όσον δέ προσωκειούντο την σωτηρίαν αποβάλλοντες τόν παλαιόν άνθρωπον, επί τοσούτον έθεωρούντο μεταβαίνοντες προς το φώς. Διά τοϋτο έν τή αύριον αναγιγνωσκόμενη περικοπή της προς Ρωμαίους επιστολής ο Απόστολος Παύλος παριστά την μέν προτέραν της φαυλότητος κατάστασιν ως νύκτα αποκούπτουσαν τά πονηρά, την δέ παρούσαν ως ήμέραν και παροτρύνει τους Χριστιανούς όπως τελείως άρνηθώσι τά έργα του σκότους, άτινα προηγούμενως έπραττον.

Νυν έγγύτερον ήμων ή σωτηρία, ή ότε έπιστεύσαμεν. Η νύξ προέκοψεν ή δέ ήμέρα ήγγικεν. Αποθώμεθα ούν τά έργα του σκότους, ένδυσώμεθα τά έργα του φωτός. Τώρα λοιπόν όποτε προσεγγίζομεν περισσότερο εις την σωτηρίαν διά της πίστεως εις τόν Χριστόν ή άλλοτε ότε μόλις έπιστεύομεν και ή νύξ προέκοψεν ήτοι το σκότιον στάδιον πρόκειται να λήξη τελείως ή δέ ήμέρα ήγγικε ήτοι το φώς πλησιάζει να φωτίση τελείως τόν βίον ήμων ως απομακρυνθώμεν παντός, όπερ συνδέεται μετά της προτέρας φαύλης ζωής και όπισθώμεν με τά πνευματικά όπλα του φωτός άτινα απαιτούνται προς τοϋτο.

«Ως έν ήμέρā εύσχημόνως περιπατήσωμεν· μή κόμοις και μέθαις, μή κοιτάς και άσελγείαις, μή έριδι και ζήλῳ» ο βίος ήμων τουτέστι δέον να είναι τακτικός και αι πράξεις τοιαύται ώστε να μη αποφεύγωσι το φώς της ήμέρας. Προς τοϋτο δέ δέον ν' αποφεύγῃ ο Χριστιανός και τά προκαλούντα άκουσίως αυτού έργα αίσχρά· ως τοιαύτα δέ αναφέρει ο Απόστολος την μέθην ήτις φέρει τόν άνθρωπον εις κατάστασιν αλλοφροσύνης υπό την επήρειαν της οποίας διατελών δύναται να πράξη πράξεις αίσχράς ή άπανθρώπους τους κόμοις ήτοι τά υπό την επίδρασιν του οίνου άσματα και αίσχρολογίας βορβορούσας τόν άνθρωπον, τάς άποκτηνοόσας αυτόν, τους θυμούς και άλλα. «Αλλ' ένδύσασθε τόν Κύριον Ιησοΐν Χριστόν, και της σαρκός πρόνοιαν μη ποιήσθε εις επιθυμίας». Την αδιάλειπτον προσήλωσιν της καρδιάς ήμων προς τόν Χριστόν παραβάλλει ο Απόστολος προς τά ένδύματα από των οποίων δέν δύναται να χωρισθῇ ο άνθρωπος τοιαύτη δέ δέον να είναι ή προσήλωσις αύτη ώστε να μη μεριμνώμεν ουδέ και περί των αναγκαίων επιθυμιών ως ο Κύριος λέγει «μη μεριμνήτε τη ψυχῇ ήμων τί φαγητε και τί πίητε κτλ.» Εάν τοιαύτη άγάπη συνδέει ήμās προς τόν Κύριον ουδέποτε θα αφήσητε και τους έχοντας ουχι στερεάν την πίστιν να εκπέση, αλλά διδάσκοντες την αλήθειαν θα σώζετε έαυτους και τους άλλους.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Τα κυπαρίσσια γύρανε και στέκουν πικραμένα· κι' ή λεύκες μέσ' στα βέματα πώς άγρια βοΐζουν· και τά κλαριά φορτωμένα βωτώνε που τά πάνε· σαν τί μαντάτο θλιβερό που φέρνει ο άγέρας· Κάφανε κλέφτη ξακουστό έναν Κολοκοτρώνη· —Κουντάνη, δόσε τ' άρματα, πασά για να σε κάμουν.
—Είναι γιομάτα τ' άρματα κ' έλῳτε να τά πάρτε.
Βάλαν φωτιά τόν έκαφαν, κι' άκόμη τόν φοβούνται.

ΔΕΙΝΟΝ Η ΑΓΝΟΙΑ

«Αμαθία θράσος, λογισμός δέ σκνον φέρει» (ο άμαθής και ανόητος είναι τολμηρός, ο δέ πολλά συλλογιζόμενος καθίσταται διστακτικός).

Το άρχαϊον τοϋτο λόγιον εκφράζει βεβαίως μεγάλην αλήθειαν, καθώς δά όλα τά των άρχαίων Έλλήνων. Αλλ' ουχ ήττον και ή έναντία γνώμη αληθεύει, ότι δηλ. ή άμάθεια γεννᾷ και δειλίαν, και πολλάκις συμβαίνει να φοβώμεθα οι άνθρωποι, εκείνα τά όποια δέν είναι ούδαμῶς φοβερά. Και όσάκις μέν πρόκειται περί μικρών και άσημάντων πραγμάτων, όϊον φαντασμάτων, δεισιδαιμονιών και των τοιούτων, το κακόν είναι μικρόν, αλλ' όσάκις πρόκειται περί μεγάλων εθνικών ζητημάτων, ή τοιαύτη άγνοια δύναται να αποβῇ λίαν επιλαθής, αν μη τυχόν εγκαίρως προληφθῇ ή έντεϋθεν βλάβη. Αποδειξιν των λόγων τούτων παρέχει ήμιν πολλά ή Έλληνική ιστορία, εκ των οποίων αρκεί να αναφέρω δύο, τά εξής·

Όλίγα έτη πρό του μεγάλου ύπερ ανεξαρτησίας άγώνος ήμων περιηγήθησαν ανά την δούλην τότε Ελλάδα άλλοι τε πολλοί έπίσημοι ξένοι και ο πολὺς Βύρων, πάντες δέ άνευ τινός εξαίρέσεως έβλεπον Ελλάδα άσθενή, νεκράν και Έλληνας ταπεινούς, δούλους. Και όμως τά πράγματα δέν ήσαν αληθώς τοιαύτα όποια έφαινόντο εις αυτούς, και όποια τά έπίστευον και οι πλείστοι των ήμετέρων. Διότι και έμπόριον το Έθνος ήμων διεζήγε τότε λόγω άξιον πανταχού σχεδόν της Όθωμανικής αυτοκρατορίας και αλλαχού, και ναυτικόν, έμπορικόν πρότερον, πολεμικόν δ' ύστερον γενομένον, θαυμάσιον εκέκτητο, και πολεμικούς άνδρας, τους λεγομένους άρματολούς και κλέφτας, τελείως εξησκημένους και δοκιματάτους εις τά στρατιωτικά είχε και άποικίαις πλουσίας και πολυκρίθιμους έν πλείστοις Εύρωπαϊκάις πόλεσιν είχε να επιδείξῃ, και γράμματα εκκαλιέργει και σχολάς πολλαχού της Τουρκίας και έν ταίς τότε λεγομέναις Ηγεμονίαις, τη νυν Ρουμανίᾳ, είχαν ιδρύσει, και την έπιστήμην και τάς Μούσας άρκούντως καλῶς εθεράπευε, τότε εξέδιδετο έν Βιέννῃ Έλληνικόν Περιοδικόν, ο Δόγιος Έρμης, το λεξικόν του Ανθίμου Γαζή, έν Παρισίοις αι πολύτιμοι ένδόσεις του αιδιμου Κοραή, τότε εξή έν ταίς Ινδίας και ειργάζετο ο πολὺς Γαλανός τότε έποιεи ο Αθανάσιος Χριστόπουλος, ο νεώτερος Ανακρέων τά χριέστατα αύτοϋ ποιήματα, τότε ήκμασεν ο άείμνηστος Ρήγας, ο Φερικός και έποίησε και έδημοσίευσε τά σπουδαιότατα διά τους τότε χρόνους ποιήματά του, τότε συνεστάθησαν τοσαύτα Έλληνικά τυπογραφεία έν Ένετιᾷ, έν Βιέννῃ, έν Κωνσταντινουπόλει, έν Ιασίῳ, έν Βουκουρεστίῳ και έν αύτῇ τη άτυχῇ Μοσχόπολει, τότε αι Αὔλαι των Έλλήνων ήγεμόνων έν Βλαχία και Μολδαβία ήσαν έστίαι Έλληνισμού, Έλληνικής παιδείας, Έλληνικοϋ πολιτισμοϋ. Διά τούτων και δι' άλλων πολλών τοιούτων πραγμάτων παρεσκευάζομεθα πολὺ πρότερον του μεγάλου άγώνος, και ταύτα ένῶ πάντες οι άλλοι λαοί της Ανατολής, Τούρκοι, Βούλγαροι, Ρουμάνοι, Σέρβοι, Αρμένιοι, Αραβες κλπ. έκοιμώντο τόν βαρύν ύπνον ή μάλλον τόν λήθαργον της φοβεράς δουλείας και άμαθείας. Διά της πολυμερούς δέ και μεγάλης προπαρασκευής ταύτης, ήτις άκρῶς κατά τους μικρόν πρό της επανάστασεως χρόνους είχεν ανέλθει εις τόν ύψαιον δυνατόν τότε βαθμόν, ήδυνήθημεν πρώτοι και μόνοι ήμεῖς και να επιχειρήσωμεν τόν μέγαν εκείνον άγώνα και να ιδρύσωμεν μετ' αυτόν πολιτείαν κατά το μάλλον ή ήττον επύρσασπον και κατάλληλην διά τάς τότε ανάγκας ήμων.

Αλλο παράδειγμα έστω τότε: έπως οι δύο τελευταίοι

ΑΠΟΣΠΑΣΘΕΙΣΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΧΟΥΣΕΊ'Ν ΑΓΑΣ-ΜΙΧΑΗΛ

Α'.

Ητο μήν Απρίλιος του σωτηρίου έτους 1821, παραμοναι δέ της μεγίστης της Χριστιανωσύνης εορτής, της Αναστάσεως του Κυρίου, και παρὰ ταίς βορεοδυτικαίς της παλαιμάχου Κρήτης πλευραίς άντηχει ήδη από μηνός κατά θείαν ευδοκίαν ή ήρωοτερπής των όπλων περί των όλων κλαγγή Δεός και κατάπληξις κατείχε τάς ψυχάς των έν ταίς πόλεσι της νήσου ένοικούντων Χριστιανών εκ τε των γινομένων έξω αυτών και εκ της κατ' ακολουθίαν άγριωπής και άπειλητικής στάσεως των έν αύταις Μουσουλμάνων, οίτινες μεθ' όλας τάς άγαθάς πολλακις προσπαθείας των σουλτάνων και των βεζυρών αυτών δέν ήσαν τόσον, ως γνωστόν, εύμαλκτοι την ψυχήν και έπιεικείς. Διεδίδετο μάλιστα μετ' επιτάσεως τότε, ότι οι ξεκουκουλωτοί λεγόμενοι έδουλεύοντο να επιπέσωσιν, άλμπεντέ, ως έλεγον, ποιούντες, κατά των έν τοίς ναοίς εκκλησιαζομένων ένεκα των άγίων παθών Χριστιανών, άφου ήθελεν επανέλθῃ από το Μωριά το εκπεμφθέν πλοίαριον (το όποϊον ειρήσθῃ έν παρόδῳ δέν επανέκαμψε χάριτι των Μανιατών), και ήθελε μάλιστα βεβαιώσῃ τά κατά την Σπερεάν επαναστατικά κινήματα. Οι άγαθοί εκείνοι Κρήτες Τούρκοι επνεον μένεα κατά των συμπατριωτών αυτών Χριστιανών, ου μόνον διότι πλείστοι αυτών, ως πασίγνωστον, ήσαν νεόφυτοι, γυρίσματα, αλλά και διότι επεζήτουν πρόσφορον άφορμήν να εκδικηθώσι τελείως διά τά γεγόμενα προς τινα περιστολήν αυτών, άνοικονομήτων καταστάσεων, πρό τινων ετών υπό του ίκανου και άξιου, δικαίου και αύστηρου Μικρασιανού Χατζή-Όσμάν-Πασσά.

Εν τοιαύτη δεινότητι πραγμάτων, επί ζυρού όντως άκμής αυτών έν Κρήτη ίσταμένων, ένθεν μέν ήκούσθη, ότι έγέγοντο άφαντοι οι καταζητούμενοι εκ Θερίσου της Κυδωνίας τρεις ήρωϊκοί άδελφοί Χαλίδες Βασίλειος, Ιωάννης, και Στέφανος. οι κοινῶς υπό των Μουσουλμάνων λαοταρακται και ραδιούργοι τότε άποκαλούμενοι και εις Σφακία διά τά περαιτέρω προσφυγόντες, ένθεν δέ ότι έφθασεν εκ Μεσσαράς Ηρακλείου εις Χανία τις· Ο Χουσεΐν-Αγας.

Τίς αύτος ο Χουσεΐν-Αγας, ο έμψυχῶς και επενθερμῶς τότε έτι μάλλον τους άλλως τε περιβητούς και άκούοντας θρασείς των Χανίων ξεκουκουλωτους μας; Ουδέν πλέον, ουδέν άλλου η ή κατά το φαινόμενον άκρα ξεκουκουλωτή ή κατά θαυμάσιον και άπίστευτον τρόπον προσποιητή άκρα θηριωδία και άίμαδιψία. Ίνα λάβῃ τις σαφῆς ιδεαν περί της φαινομενικής ποσότητος του εκ Γούρτου αγά τούτου, ως κοινῶς αυτόν έθιμῶσαν ου μόνον οι Χριστιανοί (ελάχιστων πανι εξαίρουμένων, ως μεμνημένων εις τά κατ' αυτόν), αλλά και οι έν πίστει πιστοί άραβι να ρηθῇ, ότι πρηνέστα πάντοτε αυτού ή φήμη, ότι έργαται ο Χουσεΐν-Αγας, και ώφειλαν πάντες, ενώ εισερχόμενος εις Χανία ήλαιεν από ρυτίδας με την μάστιγν του φοράδαν, την όποιαν τρέχουσαν μανιωδῶς πολλακις άρρηγε να ρεγγῇ υπό τά σκέλη του, ενώ αυτός έμενε και ύψατο δοθῆς και απειλητικῶς, ώφειλον λέγομεν πάντες ου μόνον να παρεκκλίνωσι και παρεμριώσι από του ούτω διαμνηνόντος και διελαυνόντος γιανιτάρου και κορυφαίου των ξεκουκουλωτών, αλλά και να κατακλείωσι πατείς με πατώ τε και έργαστήρια και παντός είδους καταστήματα, και αι όδοι να έρημύωνται, διότι ή εισέλαις αυτού έθεωρετο συνήθως ως πράγματι παρασ-

1 Ούτως έκαλούντο οι άγριώτεροι και θηριώτεροι ούτοι των γιεντιάρων του κόσμου, διότι δέν έφερον κάλυμμα (κουκούλι).

[illegible]

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Mixtures of the two

[illegible]

ΒΡΑΧΕΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Ν. Α. Τραπεζοῦνται Ε. Σ. Δ. οὐ ρη-
 μ. ε. σ. θ. α. πεπονημένοι ἔχοντες ἄλλους ὅπου
 ὁρῶντες παλαιὰ ἀποστολὰς. Γ. Κ. Θ. σ. οὐ
 βραδυτε τῇθεν ἀπεστάλην ἵνα οὐκ ὑπεδείχ-
 ζόμεν ἂν ἡ ἀποστολὴ. Ν. Σ. Α. ἅπασι τοῖς
 ὦν. τῆς προτεχούς ἐνδείκται τοῖς Π' ἔτους

ἀποδοτεας ἐν ὠρισμένην προθεσμίᾳ ἢ διαρ.
ἐπὶ τόκῳ :

1	1/2	ταί ^ο /ο	κα	ε	ως	δια	καταθ.6 μ.	του
	α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ
2	1/2	α	β	γ	δ	ε	ζ	η
	α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ
3	1/2	α	β	γ	δ	ε	ζ	η
	α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ
4	1/2	α	β	γ	δ	ε	ζ	η
	α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ
5	1/2	α	β	γ	δ	ε	ζ	η
	α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἑταίρων καταθέσται
ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ἑταί-
ματι καὶ ἢ ἐξῆς.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΝΑΤΟΛΗ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Πλατεία Συνεδρίου

Πάντες οἱ συνδυασμοὶ ἀσφαλειῶν ζωῆς.—
Ζητήσατε τὰ ἐπεξηγηματικὰ βιβλία τῆς
Εκατητάς.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Σχολαὶ ἀνωτέρων τεχνικῶν
ὁπουδῶν :

Βιομηχανική, Ἑμπορικὴ, Γεωργικὴ,
Μηχανουργικὴ, Ἀρχιτεκτονικὴ
Μεταλλευτικὴ.

Σημ. Τὰ διδασκτὰ ἡλλατώθησαν ἤδη εἰς τὸ
13 τοῦ ἐνίστασιν τῶν πρακτικῶν σπουδῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΥΡΡΙΑΣΟΠΟΙ
ΚΑΤΑΓΥΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ
Ἀνών. ἑξος ἑκατοστὶς ἰδρύσθαι
τῷ 1882

Μετοχικόν
Ἐργασάσθαι
ἔνεα, πυρίτιδο
κῆψ, ὑπονόμω
ἐν ἐρηκτικῶ
ν, παγίων,
Γραφεῖα:
Παράρτημα:
Ε,

κεφαλαίον Δρ. 6, 000
φουσιγγίων καὶ πυρομαχ
ἀκάντων, μελαίνης,
κλπ., δυναμίτιδος κα
ὕλων, θρυαλλίδων,
ολυβδόσωλῶν καπ
Ὀδὸς Σταδίου 64
Καταστήματα Ὑπλο
μοῦ 13.